

РЕШЕНИЕ

№ 7958

гр. София, 19.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.11.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

**ЧЛЕНОВЕ: Младен Семов
Мария Стоева**

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **8951** по описа за **2023** година докладвано от съдия Мария Стоева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от началник сектор ОПП – СДВР, чрез процесуалния представител юрк. А., срещу решение № 2974 от 22.06.2023 г., постановено по нахд № 14992/2022г. по описа на СРС, 100 с-в.

В жалбата се поддържа, че оспореното решение е неправилно поради противоречие с материалния закон и съдопроизводствените правила, необоснованост и явна несправедливост. Оспорват се изводите на съда за допуснати съществени процесуални нарушения, довели до ограничаване правото на защита на жалбоподателя. По подробно изложените съображения с жалбата се прави искане за отмяна на решението на СРС и потвърждаване на наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът не се представлява.

Ответникът се представлява от адв. М., който оспорва жалбата, като претендира да се потвърди обжалваното решение като правилно и законосъобразно, както и присъждане на сторените по делото разноски.

Прокурорът от СГП дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд София-град, XIII касационен състав, като взе предвид посочените в жалбата касационни основания, становищата на страните, заключението

на прокурора и събраните от първоинстанционния съд доказателства, приема следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, от процесуално легитимирано лице и срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

С обжалваното решение Софийският районен съд е отменил наказателно постановление / НП/ № 22-4332-009022/18.05.2022 г. на началник сектор в отдел "Пътна полиция" при СДВР, с което на Д. С. Д. на основание чл. 53 ЗАНН и чл. 185 и чл. 175, ал. 1, т. 5 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ са наложени административни наказания, както следва: „ глоба“ в размер на 20 лв. за нарушение на чл. 20, ал.1 ЗДвП и „ глоба“ в размер на 100 лв., както и лишаване от право да управлява МПС за срок от един месец за нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в“ ЗДвП, за това, че на 23.12.2021г. около 16,10ч. в [населено място] на [улица], като водач на т.а. „О. В.“, с рег. [рег.номер на МПС] , поради недостатъчен контрол върху МПС при маневра завиване надясно допуснал ПТП с л.а. „Ф. Ш.“, с рег. [рег.номер на МПС] , след което не останал на местопроизшествието и не уведомил органите на МВР по територия.

За да постанови решението си, районният съд е приел, че актът за установяване на административно нарушение / АУАН/ и наказателното постановление / НП/ са съставени от компетентните за това органи, в съответствие с предвидените по ЗАНН срокове, но при допуснати нарушения на процесуалните правила и необоснованост. Приел е, че АУАН неправилно е съставен в присъствието само на един свидетел, който не е очевиден на деянието и не е присъствал при установяване на нарушенията. Посочил е, че независимо от обстоятелството, че в акта е вписан и св. А. Н., за когото се твърди, че е очевиден на деянието, същият не е присъствал при съставяне на акта и не се подписал на него. Формирал е извод, че актът е съставен в присъствието само на един свидетел, което е допустимо само в случаите на чл.40, ал. 3 ЗАНН, която хипотеза е неприложима в конкретния случай, а не са налице и предпоставките на чл. 40, ал. 4 ЗАНН, доколкото значителна част от приложените документи, доказващи нарушението, не са официални такива.

Настоящият касационен състав споделя горните изводи на СРС, като съображенията за това са следните:

Съгласно чл. 40, ал. 1 ЗАНН актът за установяване на административно нарушение се съставя в присъствието на нарушителя и свидетелите, които са присъствали при извършване или установяване на нарушението. Разпоредбата на чл. 40, ал. 3 ЗАНН допуска при липса на свидетели, присъствали при извършването или установяването на нарушението, или при невъзможност да се състави акт в тяхно присъствие, той да се състави в присъствието на двама други свидетели, като това изрично се отбелязва в него. Възможността актът да се състави в отсъствието на свидетели е налице в хипотезата, при която нарушението е установено въз основа на официални документи - чл. 40, ал. 4 ЗАНН.

В разглеждания случай актът е съставен от А. С. С., младши автоконтрольор ОПП – СДВР, в присъствието на свидетеля Ц. Х. Ц.. Актосъставителят и свидетелят са подписали акта съгласно изискването на чл. 43, ал. 1 ЗАНН, но същият не носи подписа на посочения втори свидетел, а отделно от това не е съставен в присъствието на нарушителя.

При съставянето на АУАН е нарушена разпоредбата на чл.40, ал.3 от ЗАНН, тъй като свидетелят по акта не е очевидец на нарушението и не е присъствал на установяването му, поради което актосъставителят е следвало да осигури присъствието на двама свидетели, което обстоятелство изрично е следвало да се отбележи в акта. Това не е сторено, доколкото липсата на подпис на втория свидетел доказва, че последният не е присъствал при съставянето на акта. Отделно от горното, не е налице и хипотезата на чл. 40, ал. 4 ЗАНН, доколкото приложените документи, доказващи нарушението – сведението от А. Н., както и декларацията от наказаното лице, нямат характера на официални такива.

При така установеното от фактическа страна правилен е изводът на СРС, че съставянето на акта в отсъствието на двама свидетели представлява съществено процесуално нарушение, довело до нарушаване правото на защита на сочения за нарушител и съставляващо самостоятелно основание за отмяна на оспореното наказателно постановление.

По изложените съображения настоящият касационен състав приема, че при постановяването от Софийския районен съд на обжалваното решение не са допуснати сочените в касационната жалба нарушения на съдопроизводствените правила, като не намира и такива по чл. 218, ал. 2 АПК, за които следи служебно, поради което решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора на ответника следва да се присъдят своевременно претендираните и доказани по делото разноски за настоящата инстанция в размер на 400 лв. за адвокатско възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София - град, XIII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 2974 от 22.06.2023 г., постановено по нахд № 14992/2022г. по описа на СРС, 100 с-в.

ОСЪЖДА СДВР да заплати на Д. С. Д., ЕГН [ЕГН], сумата от 400 /четиристотин/лв., представляваща разноски по делото за адвокатско възнаграждение.

Решението не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.